

আমি আনৰ পৰিচৰ্যা কৰোঁ কাৰণ আমি তেওঁবিলাকক প্ৰেম কৰোঁ।

‘মেৰ’ আৰু ‘ছাগৰ’ পাঠ্যক্ৰম জানক

প্ৰাৰ্থনা : “হে আমাৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃ, ল’ৰা-ছোৱালীবিলাকক প্ৰেমেৰে আনৰ পৰিচৰ্যা কৰাত উদগনি দিয়াত অধ্যয়নে সহায় কৰাত অনুগ্ৰহ কৰক।”

শিকিব লগীয়া যি কোনো এটা কাম বাচি লওক।

মথি ২৫:৩১-৪৬ পদলৈ লিখা মেৰ আৰু ছাগৰ গল্পটি এজন শিক্ষক অথবা ছাত্ৰক পঢ়িবলৈ দিয়ক। লোকবিলাক তেওঁৰ হয় নে নহয় এই কথাখিনিয়ে তাকে বুজায়। গল্পটি কোৱাৰ পিছত, তলত দিয়া প্ৰশ্নবোৰ কৰক:

- লোকবিলাকৰ বিচাৰ কোনে কৰি মেৰ আৰু ছাগৰ পৃথক কৰিব? (উত্তৰঃ ৩১-৩২ পদ)
- ঈশ্বৰৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ প্ৰেম দেখুৱাবলৈ ‘মেৰ’ বিলাকে কি কৰিব? (৩৫)
- প্ৰয়োজনত থকা সকলক ছাগে কেনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিব? (৪২)
- প্ৰয়োজনত থকা জনৰ পৰিচৰ্যা কৰোঁতে আমি প্ৰকৃততে কাৰ পৰিচৰ্যা কৰোঁ? (৪০)
- আনক প্ৰেম নকৰা জনলৈ বিচাৰ দিনত কি ঘটিব? (৪৬)

মথি ২৫:৩১-৪৬ পদত থকা মেৰ আৰু ছাগৰ গল্পটিৰ কিছু অংশ নাটক কৰি দেখুৱাবলৈ দিয়ক।

ডাঙৰ ল’ৰা-ছোৱালীক অথবা বয়সস্থ জনক যীচু আৰু বৰ্ণনাকাৰীৰ ভাও দিয়ক। বৰ্ণনাকাৰীয়ে কাহিনীটো সংক্ষেপে কয় আৰু কি ক’ব লাগে, ল’ৰা-ছোৱালীক সহায় কৰে।

মেৰ আৰু ছাগবিলাক প্ৰয়োজনত থকা **লোকবিলাকৰ** ভাগ ল’বলৈ **ল’ৰা-ছোৱালীক** দিয়ক।

নাটক ১ম ভাগ, মথি ২৫:৩১-৪০

বৰ্ণনাকাৰী : গল্পটিৰ প্ৰথম ভাগটি কওক (৩১-৪০)। কওক “লোকবিলাকে কি কয় শুনক”

লোকবিলাক : “অনুগ্ৰহ কৰি মোক সহায় কৰক”। “মোৰ ভোক লাগিছে”। “মোক বস্ত্ৰ লাগে”। “মোৰ পিয়াহ লাগিছে”। “শুবলৈ মোৰ ঠাইৰ দৰকাৰ”। “মোৰ বেমাৰ হৈছে”।

বৰ্ণনাকাৰী : “মেৰবিলাকে কি কয় শুনক”।

মেৰ : “আঁহা, আমি তোমালোকক সহায় কৰো, কাৰণ আমি যীচুক ভাল পাওঁ”।

যীচু : “এতিয়া মই ছাগবিলাকক মেৰৰ পৰা পৃথক কৰিম। মেৰ বিলাক, মোৰ লগত আঁহা। তোমালোক ধন্য। কাৰণ তোমালোকে মোক খাবলৈ, পিন্ধিবলৈ দিলা আৰু মোক সহায় কৰিলা”।

মেৰ : “আমি সেইবোৰ কেতিয়া কৰিলোঁ? আমি আপোনাৰ প্ৰয়োজন কেতিয়াও দেখা পোৱা নাই”।

যীচু : “এই দৰিদ্ৰবিলাকলৈ তোমালোকে যি অলপ কৰিলা, তাক মোলৈকে কৰিলা”।

নাটকৰ ২য় অংশ, মথি ২৫:৪১-৪৬।

বৰ্ণনাকাৰী : ৪১-৪৬ থকা গল্পটিৰ ২য় অংশ কওঁক। “লোকবিলাকে কি কয়, তাক শুনক”।

লোকবিলাক : “অনুগ্ৰহ কৰি মোক সহায় কৰা”। “মই ভোকাভুৰ”, “মই উলংগ”, “মোৰ পিয়াহ লাগিছে”, “শুবলৈ মোক অলপ ঠাইৰ প্ৰয়োজন”। “মোৰ বেমাৰ হৈছে”।

ছাগবিলাক : “আমি তোমালোকক সহায় কৰিব নোৱাৰোঁ, যোৱাগৈ”।

যীচু : “ছাগবিলাক মোৰ আগৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, মোৰ প্ৰয়োজন দেখাটো তোমালোকে মোক সহায় নকৰিলা।”

ছাগবিলাক : “আপুনি প্ৰয়োজনত থকা আমি কেতিয়া দেখিলোঁ?”

যীচু : “প্ৰয়োজনত থকা দেখিও অৱহেলা কৰা, সেইয়া মোলৈকে কৰা।”

বৰ্ণনাকাৰী : নাটকখন কৰোঁতে সহায় কৰা সকলোলৈকে ধন্যবাদ।

মঙলীৰ চলাওতাৰ লগত ল'ৰা-ছোৱালীয়ে প্ৰদৰ্শন কৰাৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰক :

- উপাসনাৰ সময়ত নাটকখন কৰি দেখুৱাওক।
- পাঠটোৰ অধ্যয়নৰে আৰম্ভণিত থকা প্ৰশ্নবিলাক মঙলীৰ লোকবিলাকক শুধিবলৈ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে যুগুত কৰিব পৰা যিকোনো বিষয়কে অথবা তলত দিয়া পদ্যটি কবলৈ কওক।
- কবিতাটি (তলত চাওক) আৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে প্ৰস্তুত কৰা যিকোনো বিষয় পৰিবেশন কৰক।

প্ৰয়োজনত থকা লোকবিলাকৰ পৰিচৰ্যা কৰাৰ দ্বাৰাই কি ধৰণে ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্যা কৰিব পাৰি ল'ৰা-ছোৱালীক সোধক। তেওঁলোকক উদাহৰণ দিবলৈ কওক।

আহাৰ থকা এটা পাত্ৰৰ **ছবি আঁকক**। এই ছবি মঙলীৰ লোকবিলাকক দেখুৱাবলৈ কওক। প্ৰেমেৰে ইজনে সিজনৰ পৰিচৰ্যা কৰি কেনেকৈ আমি ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্যা কৰিব পাৰোঁ তাকে এই উদাহৰণেৰে বুজায় সেই কথা ল'ৰা-ছোৱালীক ব্যাখ্যা কৰিবলৈ কওক।

১ ম যোহন ৪:১৯-২০ মুখস্থ কৰক।

পদ্য : ১ ম কৰছীয়া ১৩:১,৪-৫ আৰু ৬-৮ এই পদকেইটি তিনিটা ল'ৰা-ছোৱালীক আবৃত্তি কৰিবলৈ কওক।

যদিও মই মানুহৰ বা স্বৰ্গদূতৰ ভাষাৰে কওঁ, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই কেৱল বাজি থকা কাঁহ বা বাদ্য কৰি থকা তালস্বৰূপ হৈছোঁ।

প্ৰেমে অনেক দিন সহ্যে, মৰণো কৰে, প্ৰেমে ঈৰ্ষা নকৰে; প্ৰেমে আত্ম-গৌৰৱ নকৰে। অহঙ্কাৰো নকৰে, অশিষ্টাচৰণ নকৰে, নিজৰ লাভ নিবিচাৰে। ক্ৰোধত উত্তেজিত নহয়, অপকাৰ গণনা নকৰে।

অধাৰ্মিকতাত আনন্দ নকৰি সত্যত আনন্দ কৰে, সকলো কথাকে সহন কৰে, সকলোতে আশা কৰে, সকলোকে সহ্য ৰে। প্ৰেম কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব।

ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীক এটি পদ্য, গীত অথবা এটি ছুটি গল্প লিখিবলৈ অথবা কি ঘটিল তাৰে এটি উদাহৰণ দিবলৈ -অৰ্থাৎ প্ৰেমেৰে কেনেকৈ প্ৰয়োজনত থকা জনক সহায় কৰিব পাৰি, তাক দেখুৱাওক। তেওঁলোকে এই কাম ঘৰত বা সৰু সৰু গোটত কৰিব পাৰে।

প্ৰাৰ্থনা : “প্ৰকৃত প্ৰেম কি তাক আমাক দেখুউৱা বাবে প্ৰভু আমি আপোনাক ধন্যবাদ দিওঁ। আপুনি আমাক প্ৰেম কৰাৰ দৰে আমিও যেন ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰিব পাৰোঁ তাৰ বাবে আমি আপোনাক ধন্যবাদ দিওঁ। আনৰ পৰিচৰ্যা কৰোঁতে, আমি যেন আপোনালৈ আমাৰ প্ৰেম দেখুৱাব পাৰোঁ সেই কথা সোঁৱৰণ কৰিবলৈ আমা ক সহায় কৰক”।